

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4325** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, чрез процесуалния си представител юриконсулт Д. Ц., срещу Решение от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 2135/2022 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, 101 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 391308/2021 от 31.08.2021 г., издадено от - заместник- кмет на Столична община, с което на М. Р. Я. на основание чл.53 и чл. 13, б. „б” от ЗАНН и чл. 48 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) е наложена „глоба” в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят оспорва правния извод на районния съд, че при ангажиране отговорност на нарушителя е допуснато съществено процесуално нарушение в частност относно приложимия нормативен акт. Счита, че неправилно съдът счита, че в случая е следвало да бъде приложен Закона за автомобилните превози /ЗАвП/, а не НРУПОГТТСО и не е налице противоречие между нормативен акт с по-ниска степен спрямо такъв с по-висока. Оспорва се и присъденото с въззивното решение адвокатско възнаграждение. Моли съда за отмяна

на съдебния акт, а НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., която поддържа касационната жалба и моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да потвърди НП. Ответникът по касационната жалба - М. Р. Я., редовно призован, не се явява, представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат доводи за нейната неоснователност.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че с акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 391308 от 14.08.2021 г. на В. Х. на длъжност контролор по редовността на пътниците в „ЦГМ” ЕАД, е установено че на същата дата в 17.46 часа М. Р. Я. пътувал в [населено място] в А-119 с /инв.№ 7145/ с нередовен превозен документ, което било констатирано след спирка СПИ Проф.П.М. посока Махала Батарейта район[жк]и отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. В акта е отразено, че Я. е пътувал с неперфорирана карта от 1,60 лв. /с № 67224/, с което са нарушени разпоредбите на чл.18, ал.1, т.1, т. 2 и т. 3 във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е приел, че са налице съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд споделя правните изводи на СРС. При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Не са въведени конкретните хипотези, ситуирани и разграничени с формулираните от законодателя букви в разпоредбата на чл. 18, ал. 1, респ. коя от тях се възприема като приложима в случая. В чл. 18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО се съдържат 3 хипотези, които са свързани с различни задължения за пътниците в градския транспорт.

Съгласно чл. 47, ал. 1 от Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата

спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1 от Наредбата, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Поведението на сочения за нарушител, е квалифицирано като осъществило състава на чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1, за което е ангажирана и административнонаказателната му отговорност по реда на чл. 49 от Наредбата. В конкретния случай е налице неяснота на административното обвинение, поради некоректното посочване на законовите разпоредби, които се твърди, че са нарушени. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че К. е нарушила чл. 18, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 от Наредбата, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: да притежават превозен документ /т.1/, да го представят на контролните органи /т.2/, както и да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение, при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта /т.3/. В случая, както в АУАН, така и в НП като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

В случая не е ясно кое точно задължение е нарушено, което създава и неяснота за какво точно лицето е санкционирано, а това от своя страна съществено нарушава правото му на защита. В случая се касае за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, довело до съществено нарушение на административно-производствените правила при издаване на НП.

За пълнота на изложеното и с оглед наведените оплаквания с касационната жалба, следва да се посочи, че изпълнителното деяние – пътуване без редовен превозен документ, е елемент от фактическия състав на нарушението, което подлежи на санкциониране по реда на чл.101 от ЗАвтП. Съгласно чл.101, т.1 от ЗАвтП /в относимата към делото редакция/ „пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, се наказва с глоба в размер: от 10 до 50 лв. - за превози по общинските транспортни схеми“. В съответствие с чл.17, ал.4 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗАвтП процесният случай безспорно обхваща деяние, въздигнато като нарушение при осъществяване на обществен градски транспорт /автобусен/. Разпоредбата на чл.101 от ЗАвтП няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е и НРУПОГТТСО /отм./, още повече за същото нарушение да бъде предвидено и по-високо по размер административно наказание, дори и последното да е от същия вид - „глоба“.

В съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на НП, който извод се обективира и в процесния случай поради налагане на глоба в размер на 200 лева за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗАвТП. ЗАвТП е относим и към превозите по общинските транспортни схеми.

Доколкото по делото е установено от фактическа страна, че се касае за обществен градски транспорт по автобусна линия, настоящата инстанция счита, че глава Глава V „Контрол по спазване на правилата за пътуване и отговорност при нарушения“ от Наредбата е неприложима по отношение на обществения градски транспорт по автобусни линии, тъй като контролът по отношение на този вид транспорт е регламентиран в Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/. В този смисъл, предвид разпоредбите на ЗНА, приложим е закона, а не подзаконовия нормативен акт.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но с оглед липсата на изрично искане от страна на ответника, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 2135/2022 г. на Софийски районен съд , Наказателно отделение, 101 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.